

בס"ד

אמרי שפר "תקח"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ע. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי
שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,
058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל
הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק
/ לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם
אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות
לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד – סוף מעשה במחשבה תחילה
את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות.
דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה •
- סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש – כרך ראשון על חומש בראשית

60 ש"ח

בלבד

להזמנה

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אושר לא נובע מהעדר בעיות אלא מהיכולת להתמודד איתן.

אין איסור בקניית בגדים וכלים חדשים עד ר"ח אב (גם לבני אשכנז). רק שלא ישתמשו עח בהם ולברך שהחיינו.

אירוסין [בלא סעודה] מותר אפי' בתשעה באב, והטעם : שמא יקדימנו אחר (שו"ע תקנט א). וכן סעודת אירוסין מותר אף בשבוע שחל בו (משנ"ב תקנא ס"ק יט) ומיהו ריקודים ומחולות אסורים מ"ז בתמוז והילך אפילו בסעודת אירוסין (משנ"ב ס"ק טז)

איתא במפרשים (רע"ב) דקאי על העוסקים בצרכי צבור שיכולים לבוא ח"ו לידי גאווה, ועל זה אומר התנא שאל יתגאו כי כל הזכות והכח שהם עוסקים בצרכי צבור אינה מכח עצמם, אלא מכח זכות אבות שזכות אבותם מסייעתם. ולא כמו שנהגו בדורינו רבים מהעוסקים בצרכי צבור, שכל דבר טוב שהם עושים לטובת הציבור, הם עושים זאת בפרסום גדול, כי באמת אין להם במה להתגאות, כי אין זה כלל מזכותם.

אמר הגאון מטשעבין זי"ע, 'רוממות קל בגרונם', כאשר מישוהו זועק תדיר עניינים של רוממות הקל, קנאות ותפילה בגרון ניחר וכדו', אזי יש לבדוק האם 'וחרב פיפיות בידם', האם כאשר צריך את ידיו לעזרה או לחסד וצדקה, הוא מתייצב לעזור ולסייע או שגם אז יש שם רק חרב בעל שתי פיפיות.

אמרו חז"ל (ב"מ ק"ז) 'קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים', וזה הפי': אם אדם רוצה ש"לא יחל דברו" שלא יעשה דבריו חולין אלא יקבלו אחרים את דבריו, אזי "ככל היוצא מפיו" כפי שאומר לאחרים, "יעשה" יעשה גם הוא, ולא יוכלו לומר לו 'טול קורה מבין עיניך'. (ויקה משה)

אמר רבא בשעה שמכניסים אדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה קבעת עיתים לתורה... צפית לישועה הסמ"ק (מ"ע א) כתב שצפית לישועה הוא בכלל עשרת הדברות וכלול ב"אנכי ה' א-לוקיך"

אנו מתפללים בתפילותינו ובקשותינו, ובפרט בתפילות המוספין, לבנין ביהמ"ק, ומצפים אנו על זה בכל יום ויום. ואין אנו מתבוננים על עיקר העיכוב של בנין ביהמ"ק. ומה אם היה בכוח העוון המר הזה של שנאת חנם להחריב את בית מקדשנו, אע"פ שהיה אצלם תורה ומצוות וגמ"ח, כ"ש שיש בכוחו לגרום שלא יבנה בימינו, אם לא נחזק את עצמנו בכל כחנו לסור מעוון זה, ולהעביר את השנאה הטמונה בלבנו. ואם לא נתבונן לתקן את אשר קלקלנו, אז נהיה ח"ו נימוקים בגולה, ועוד נהיה נתבעים על כבוד שמים שנתבזה על ידינו במשך גלותנו המר. [ספר אהבת ישראל, להח"ח, פ"ב]

אשכנזי שרוצה להשתתף בחתונה של ספרדי אחרי י"ז בתמוז שרי לאכול שם ואפילו לשמוע תזמורות, והטעם: כיון שהחתן עושה על פי דין יש בזה משום שמחת חתן וכלה (הגריש"א לקנות חכמה בין המצרים עמ ג.)

"את שש ערי המקלט אשר תתנו... ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר" (במדבר לה, ו). "שש ערי המקלט" הן שש המילים שבפסוק "שמע ישראל ה' א-לוקינו ה' אחד", שבהן צריך אדם מישראל למצוא מקלט בטוח לרוחו הנבוכה בכל עת ובכל רגע. "ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר" — אלה ארבעים ושתים המילים שבפרשת 'ואהבת' בקריאת שמע, שעל-ידן האדם משעבד את כולו לעבודת ה'. (אוהב ישראל)

בהימצאנו עתה בסיום שנת הלימודים והתחלת ימי ה"חופש" — מסיבות שונות ומשונות הונהג סדר שבימי הקיץ סוגרים את הישיבות והתלמודי תורה ונותנים "חופש" לתלמידים. . . התורה היא חיינו ובמילא לימוד התורה הוא הוא החיות של ילד יהודי, בהנהגה האמורה אומרים לילד: "במשך עשרת החדשים של שנת הלימודים הננו נותנים לך חיות ובסיום זמן זה הננו "מרחמים" עליך ונותנים לך זמן לנוח ממה ש"התורה היא חיינו".

בחורי חמד צריכים להזהר מאד בזה לקנות לעצמם שם טוב, ולזכור היטב שבמעשיהם אינם קונים שם טוב להוריהם או לישיבה שבה הם לומדים, אלא כלשון המשנה 'קנה שם טוב קנה לעצמו' לטובתו ולזכותו.

במסורה במקהלות ברכו א-להים (תהלים ס"ח כ"ז), יל"פ הפסוק ויסעו מחרדה, איך אפשר להיפטר מחרדה שמא לא תתקבל תפלתו, ע"י ויחנו במקהלות, היינו שמתפלל בצבור ומקהלות עם, שכבר הבטיחו חז"ל שאין תפלתו של צבור נמאסת (עיין ברכות ח' ע"א), וזה פשט המסורה ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות, דהיינו תפלה ברבים, והיינו במקהלות ברכו את ה'.

בפי העולם שגור שהחפץ חיים הזמין אצל החייט בגד מיוחד שאותו ילך לקבל את פני המשיח, ולא זו בלבד אלא בכל מסעותיו נטל עמו אמתחת קטנה בה צרר את הבגד המיוחד (בספר גילוני

אפרים על מסכת שבת דף לא, א כותב ששמע מהגאון רבי הלל זקס נכד הח"ח ששמועה זו אינה מדויקת ואינה מקובלת במשפחה.) דבר זה מסופר גם על הבבא סאלי שהורה להכין בגד מיוחד לשם קבלת פני משיח.

בשם הרה"ק מקוצק, דהנה יש בני אדם שיש להם דאגות וטרדות רבות מאד ולכך אין זמן בידם ללמוד תורה, ושמא יאמר האדם 'לכשאפנה אשנה' היינו כשאפנה מכל הטרדות המפריעים אותי מללמוד אז אשנה, על זה אומר התנא לא כדברך הוא, אלא 'שמא לא תפנה', שמא רצון ה' יתברך הוא שתעבוד אותו דייקא בעת שאין לך פנאי ומתוך טרדות, כאשר אתה במצב של 'לא תפנה', ומחוייב אתה לגזול מזמנך ללימוד התורה.

בשם הרמב"ם (בפירוש המשניות), שהעוסקים בצרכי צבור אין להם זמן ללמוד כאשר הם עסוקים בצרכי הצבור, ועל זה אומר התנא שאם יעסקו לשם שמים, אזי מעלה אני עליכם כאלו עשיתם דהיינו כאילו למדו בזמן זה, וכדאיתא (קידושין מ, א) דמחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה.

בשם כ"ק אאמו"ר זי"ע, שמרומז בזה שאף שיש לקב"ה משרתים רבים רבי רבבות מלאכים ואופני הקודש, אבל אין לקב"ה נחת רוח אלא דוקא ממעשה האדם, דאף שהאדם קרוץ מחומר ואינו אלא בשר ודם, מכל מקום לכל דבר שיהודי עושה יש חשיבות גדולה מאד למעלה. וזהו 'ותפארת לו' להקב"ה 'מן האדם' דייקא, שהקב"ה מתפאר ומקבל נחת רוח מהאדם ולא מהמלאכים והשרפים המשרתים אותו, מפני שלהם אין יצר הרע ואין שום גדולה וחידוש שעובדים את ה' יתברך. ובא התנא להזהיר לאדם שיהיה זריז וזהיר בעבודתו, כי כל מצוה שאדם עושה לכבוד ה', יש מכך נחת רוח גדולה מאד להקב"ה.

דנים עם מלמד על 'תעודה' חלשה של תלמיד, והוא מצטדק "זה הציון שלו!". התעודה מופנית גם למורה: למה הגיע לציון זה? אמת שבבית חולים יש נפטרים, אך השאיפה להבריא ולהחיות! להציל ולהצליח! תלמיד קיבל "טעון שיפור". על המורה להרהר "מה עשיתי אני כדי לקדמו?". הוא תלמיד שלך!

האדמו"ר מליובאביטש זי"ע עודד לערוך סיומי מסכתות בכל יום מט' הימים, כדי להוסיף שמחה של מצוה, בימים שממעטים בהם בשמחה, ולרוב מבלי לסעוד אחריו בבשר ויין.

האדם צריך לצייר בנפשו שאם היו באים אצלנו ואומרים לנו שמחפשים תורמים לבנות את בית המקדש, וכי לא היינו רוצים להיות שותפים בבניה, אפילו להשית רק לבינה אחת היינו משתדלים בכל כוחנו, ובלבד שיהיה לנו חלק בבניית בית המקדש כל אחד כפי יכולתו ואם כן יש

לדעת שבכוחנו לעזור לבנית בית מקדשנו ולא על ידי כסף וכדומה אלא על ידי שיתקן כל אחד עד כמה שיהיה אפשר לו בענין העבירות שגרמו לחורבנו. (החפץ חיים בשמירת הלשון ח"ב פ"ז)